

ПОЗОРИШНА КРИТИКА

ЗА И ПРОТИВ
БРАКА

Стивен Сондхајм: *Сотрапу*.
Режија: Небојша Брадић. "Мадленијанум"

ОСИМ по својим награђиваним драмским режијама, Небојша Брадић је постао познат и по тумачењу музичких представа, било да су то мјузикли или опере. Редовно, овај редитељ у задатим оквирима често лиценцираног пројекта успешно проналази типично драмске карактеристике, што дозвољава и позоришним критичарима да се огласе о њима. Од Игоових "Јадника", које је такође поставио на сцену Опере и театра "Мадленијанум", од којих се, истина је, мјузикл на српским сценама другачије и гледа и прима у беспрекорној драмској поставци, до последњег, *Сотрапу*, родоначелника "драмског" мјузикла Стивена Сондхајма. Брадић је свој редитељски рукопис у овом тешком жанру усавршио и крајње поједноставио, допуштајући како садржају мјузикла да дође до изражаја (аутор драме Џорџ Фурт), тако и тумачима певачких и драмских улога да се покажу у свој својој величини.

Мајсторски бирајући поделу за јунаке озбиљног "есеја у музичко-драмској форми", који говори о вечитом нежењи, кога затичемо на дан његовог 35. рођендана (Славен Дошло), редитељ успева да, пуноћом интерпретације одличног ансамбла, избегне помало ретро ефекат који би проблем из наслова овог текста могао да има у данашњим турбулентним, суровим временима. Славен Дошло, као Роберт, пун је погодак за ову улогу, која је симбол савременог друштва у коме млад свет не жели да губи своју слободу, а они који су је својим избором или стицајем околности већ изгубили, тешко подносе да живе у присуству још незаробљеног. Славен Дошло је, иако понешто скромнијих певачких могућности, глумац чија енергија и једноставна радост живота и игре прелазе сваку рампу, па је и његов Роберт доброћудни пријатељ и слободним женама, потенцијалним кандидаткињама за брак, али и својим брачно обавезаним пријатељима, који га, добронамерно, ваљда, наговарају да им се у том данас непопуларном статусу придруже.

У поменутој достигнутој редитељској лакоћи, мјузикл се игра само уз помоћ слова на сцени (Герослав Зарић и Владислава Канингтон), која помажу ликовима да се разиграју или сакрију. Музичке нумере су одлично препеване на српски језик (изнад портала се може пратити превод на енглески читаве представе), чије ауторство деле Весна Шоуц, диригент и Јована Јездовић, као и преводиоци, Ивана и Зоран Пауновић. Наташа Марковић и Јелена Јовичић предводе добре музичке интерпретаторе у коаду, али им се овога пута придружила и изврсна Оливера Бацић, па су увек сјајна Бранислава Подрумац и колеге драмски уметници, Жарко Степанов, Хаџи Ненад Маричић, Петар Ђурђевић, Никола Булатовић, Тања Живковић, Татјана Димитријевић, Даниел Сич, Вања Милачић свој музички и драмски допринос дали на већ постављен висок квалитет представе. Драмски комад, уз изврсну музику и одличну интерпретацију је помало изненадио публику, расположену за хумор и лагану забаву, што је мјузикл најчешће. Они, који воле и театар и оперу су уживали и то јасно показали на крају, својим аплаузом. ■

Пише
ДРАГАНА
БОШКОВИЋ